

İyi Müslümanın Özellikleri

(Açıklama: Çevremizdeki müslümanlara bakınca çok farklı özelliklerde insanlarla karşılaşılıyor. Bazılarının hareketlerinin çok yanlış ve zararlı olduğunu da görebiliyoruz. Hatta bu yanlış örnekler gençleri müslümanlıktan soğutabiliyor. Peki gerçek bir müslümanın özellikleri nelerdir? Hakiki Müslüman nasıl biridir? Bu konu hakkında İslam Alimlerinin aşağıdaki nakilleri üzerinde düşünelim.)

[Herkesine Lazım Olan İman]

Bir müslüman, herşeyden önce bedenen ve ruhen temizdir.

Evvelâ beden temizliğini anlatalım:

Allahü teâlâ, Kur'ân-ı kerimde çeşitli yerlerde mealen, (Temiz olanları severim!) buyuruyor. Müslümanlar, camilere, evlere ayakkabı ile girmez. Halılar, döşemeler, tozsuz, temiz olur. Her müslümanın evinde hamamı vardır. Kendileri, çamaşırları, yemekleri hep temiz olur. Onun için, mikrob ve hastalık bulunmaz.

Fransızların dünyaya övündükleri Versay sarayında bir hamam yoktur.

Orta çağda, Parisde oturan bir Fransız, sabâhleyin kalktığı zaman, evinde bir abdesthâne olmadığı için, oturağa yaptığı pislik ile içme suyu şişesini berâberinde Sen (Seine) nehrine götürür, o nehrden evvelâ içmek için su alır.Sonra pisiğini nehre dökerdi. Bu satırlar "İçme Suyu" (L'Eau Potable) adlı bir Fransız eserinden aynen alınmıştır. Kanunî Sultan Süleymân zamanında İstanbulla gelen bir Alman râhibi, tahmînen 967 [m. 1560] tarihinde yazdığı bir eserde: (Buradaki temizliğe hayrân oldum.Burada herkes günde beş defa yıkanır. Bütün dükkânlar tertemizdir.Sokaklarda pislik yoktur. Satıcıların elbiseleri üzerinde ufak bir leke bile bulunmaz. Ayrıca ismine (hamam) dedikleri ve içinde sıcak su bulunan binâlar vardır ki, buraya gelenler, bütün bedenlerini yıkarlar. Halbuki bizde insanlar pisdir, yıkanmasını bilmezler) demektedir. Avrupada yıkanmak ancak asırlardan sonra müslümanlardan öğrenilmiştir.

Hakiki müslüman, hem temiz olur, hem de, sıhhatine çok dikkat eder. Bir zehir olan alkollü içkileri içmez. Çeşitli tehlikeleri ve zararları olduğu için men' edilen domuz etini yemez. Livata yapanlarda yeni keşfedilen (Aids) ismindeki sârî ve öldürücü hastalığın virüsünün, domuzlarda bulunduğu tesbîf edilmiştir.

Ruh temizliğine gelince, müslüman, muhakkak güzel ahlaklı ve fazîletli olmalıdır. İslam dîni, başdan başa ahlak ve fazîlettir. İslam dininin, dostlara ve düşmanlara karşı yapılmasını emrettiği iyilik, adalet, cömerdlik, akılları şaşkırtacak derecede yüksektir. Ondört asırlık hâdiseler, bunu düşmanlara da, pek iyi göstermiştir. Sayılamıyacak kadar çok vesîkâlardan hatıra gelen bir tanesini bildirelim:

Bursa müzesi arşivinde, ikiyüz sene öncesine ait bir mahkeme kaydında diyor ki, Altıparmakdaki yahudi mahallesi yanında bir arsaya müslümanlar cami yapıyor. Yahudiler, arsa bizindir, yapamazsınız dediklerinde, iş mahkemeye intikâl ediyor.

Arsanın yahudilere ait olduğu anlaşılarak, mahkeme camiin yıkılmasına, arsanın yahudilere verilmesine karar veriyor ve hüküm yerine getiriliyor. Adaletle bakınız!

Peygamberimiz “sallallahü aleyhi ve sellem” buyurdu ki, (İyi huyları tamamlamak, iyi ahlakı dünyaya yaymak için gönderildim). Bir hadis-i şerifte, (İmanı yüksek olanınız, ahlakı güzel olanınızdır) buyuruldu. İman bile, ahlak ile ölçülmektedir.

İslamiyette ruh temizliği esastır.Yalan söyleyen, hilekârlık yapan, insanları aldatan, zulüm eden, haksızlık yapan, din kardeşlerine yardım etmeyen, büyüklük satan, yalnız kendi menfaatini düşünen bir kimse, ne kadar ibadet ederse etsin, hakiki bir müslüman sayılmaz.

Hakiki bir müslüman, her şeyden önce, tâm ve mükemmel bir insandır. Güler yüzlü, tatlı dilli, doğru sözlüdür.Kızmak nedir bilmez. Resulullah “sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem” buyurdu ki, (Kendisine yumuşaklık verilen kimseye dünya ve Ahiret iyilikleri verilmiştir).

Müslüman son derece mütevâzi’ [alçak gönüllü]dür. Kendisine başvuran herkesi dinler ve imkân buldukça yardım eder.

Hakiki müslüman, dinine, anasına, babasına, hocasına, âmirine, memleketin büyüklerine ve kanunlara karşı son derecede saygılıdır.Lüzumsuz şeylerle uğraşmaz. Ancak fâ'ideli şeylerle meşgul olur. Kumar oynamaz. Vaktini boş geçirmez.

Hakiki müslüman, ibadetini tam yapar. Allahü teâlâyâ olan şükrân borcunu öder. İbadetini, yalnız laf olsun veya yasak ortadan kalsın diye yapmaz. İbadetini, büyük bir arzu, istek, sevgi ile yapar. Allahü teâlâdan korkmak demek, Onu çok sevmek demektir. İnsan, nasıl çok sevdiği bir kimsenin üzülmesini istemez ve onu üzeceğim diye korkarsa, Allahü teâlâyâ ibadet de, Ona olan sevgimizi ispatlıyacak bir şekilde yapılmalıdır. Allahü teâlânın bize verdiği nimetler o kadar çoktur ki, Ona olan şükrân borcumuzu ancak, Onu çok severek ve Ona candan ibadet ederek ödemeğe çalışmalıyız.

[İslam Ahlakı]

Ey Ođul! Müslüman, anasına, babasına, komşularına, arkadaşlarına, hocalarına, hükümet adamlarına, kanunlara hürmet eder. Küçüklerine ve hayvânlara şefkat eder. Din, mezhep ve ırk ayırımı yapmadan hiçbir mahluka zarar vermez. Dâr-ül-harbdeki kafirlerin bile mallarına, canlarına, namuslarına dokunmaz. Kendine kötülük yapanlara da iyilik eder. Dini vazîfelerini, kanunî borçlarını öder. Hile, hiyânet yapmaz. Dinine de, dünyasına da çalışır. Fitne çıkarmamağa çok dikkat eder. Böyle

islam ahlakına mâlik olan bir millet kuvvetlenir, yükselir. Bütün dünyanın sevgisini, güvenini kazanır. Dünya ve ahiret saadetine kavuşur.

[Eshab-ı Kiram]

Eshab-ı kiramın temiz hayatlarını kendimize örnek edinmeliyiz. Onlar gibi olarak, Allahü teâlânın rızâsını kazanmağa çalışmalıyız. Onlar gibi olan müslüman, Allahü teâlânın emirlerine ve devletinin kanunlarına itaat eder. Emre uymamak günah olur. Kanuna uymamak suç olur. Olgun müslüman, günah yapmaz ve suç işlemez. Müslüman, iyi insan demektir. Müslümanların kardeş olduklarını bilir. Vatanını, milletini ve bayrağını sever. Herkese iyilik eder. Gayrı müslimlere, turistlere, kafirlere de hiç kötülük yapmaz. Onların mallarına, canlarına, ırzlarına, namuslarına aslâ saldırmaz. Kötülük yapanlara nasihat verir. Kimseye hile, hıyanet yapmaz. Münakaşa etmez. Herkese karşı, güler yüzlü, tatlı dilli olur. Devamlı çalışır. Din bilgilerini ve fen bilgilerini iyi öğrenir. Çocuklarına, tanıdıklarına da öğretir. Gıybet, dedikodu yapmaz. Hep faydeli şeyler söyler. helal kazanır. Kimsenin hakkına dokunmaz. Böyle olan müslümanı Allah da sever, kullar da sever. Rahat ve huzur içinde yaşar.

[Mektubat Tercemesi]

Peygamberimiz “sallallahü aleyhi ve sellem”, **(Kamil mümin, eli ile, dili ile, mahluklara zararı dokunmıyan kimsedir)** buyurdu.

Müslüman, vatanına, milletine faydeli olur. Vatandaşların aynı hak ve hürriyetlere mâlik olduklarını bilir. Kendini kimseden üstün görmez. Rahat ve huzur içinde yaşadığı azîz vatanını, milletini ve bayrağını çok sever. Herkese iyilik eder. Bölücülük yapmaz. Gayrı müslimlere, başka dinden, başka mezhepten olanlara, turistlere, yabancı tüccarlara, misafirlere de hiç kötülük yapmaz. Müslümanların güzel huylu, iyi insanlar olduklarını, güler yüzü ile, tatlı sözleri ile ve iyi hareketleri ile, bütün dünyaya tanıtır. Herkesin seve seve müslüman olmalarına sebep olur. Kötülük yapanlara nasihat verir. Kimseye hile, hıyanet yapmaz. Devamlı çalışır. helal kazanır. Kimsenin hakkına dokunmaz. Vergilerini, borçlarını vaktinde öder. Bunu, Allah da sever, kullar da sever.

[İslam Alimleri Buyuruyor ki]

Peygamberimiz "aleyhissalatü vessalam", müslüman nasıl olur ya Resulallah diye sordular. Mübarek dedi ki “güler yüzlü, tatlı sözlüdür.” Güler yüzlü ve tatlı sözlü. Mümin nasıl olur? Su gibi, bak işte susuz duramıyorum. Yani ona herkesin ihtiyacı vardır. İhtiyaç olunmalıdır. Dolayısıyla müminden eğer çekiniyorsan, eğer müminden korkuyorsan ya sende bir bozukluk var, ya onda.

Olmaz. Mümin kadar bin notere bedel, mümin kadar bin karakola bedel çok sağlam bir varlık olamaz. Çünkü müminin yüzü insanlara değil Allaha dönüktür. Allaha dönük bir yüzden asla zarar gelmez.

Mümin su gibi olmalıdır. Hiç kimse, dinli dinsiz, hristiyan müslüman, suya küfretmez. Suya ihtiyacı var. Mümin su gibi olmalı, hava gibi olmalıdır. O halde mümine ihtiyaç duyulmalıdır. Onun için Cenab-ı Peygamber buyuruyor ki “aleyhissalatü vesselam”, **(İçinizde en kötünüz yanına zor yaklaşılandır.)** Yav boş ver şimdi görüşmek sıkıntı verir, bakarsın bir laf eder. O da kırılır, ben de kırılıyorum deniliyorsa kötü. Öyle şey olur mu yav?

Allahü teala insanları üç sınıf yaratmış. Bir sınıf insan var, ekmek, su gibi hava gibi ihtiyaç duyulur ona. Onsuz yaşayamazsın. Ona hep ihtiyaç duyarsın, hep onlan beraber olmak istersin. Ona ihtiyaç duyarsın çünkü havasız insan yaşayamaz. İşte böyle ihtiyaç duyulacak mümin olmak tam saadettir. **İkinci bir sınıf daha var, bir grup daha var. O da ilaç gibidir.** İhtiyaç duyduğun zaman ihtiyacın kadar alırsın. Ama içtikten sonra kusura bakma dersin, haydi bu kadar. **Bir kısım insanlar daha vardır, Allah muhafaza etsin, hastalık gibidir.** Kim dua eder ya Rabbi beni kanser yap, ya Rabbi beni sakat yap, ya Rabbi beni kör yap, böyle şey olur mu yav? O halde mümin elinden ve dilinden rahat edilen, emin olunan insandır. Asla, kat’iyyen onun dilinden sana zarar gelmez. Onun elinden sana zarar gelmez. Mümin faydalı insandır. Ama fayda da iki türlü. Bir dünyevi fayda var, bir de uhrevi fayda var. Dünyevi fayda; yedirirsin, içirirsin, giydirirsin, normaldir, iyidir, çok sevabdır. Ama uhrevi olan, ona dinini öğretirsin yahut da dinini öğrenmesine sebep olursun. Ne biliyim ona bir kitap verirsin, bir şey söylersin, o zaman işte köşeyi dönersin.

Hiçbir zaman, hiçbir şekilde müminden zarar gelmez. Çünkü o zararın kendisine döneceğini bildiği için onu yapmaz. Yani bir insan kendi kendine canını yakar mı? İnsan kendi kendine iğne batırır mı? İşte bir başkasına sıkıntı vermek mutlaka kendisini sıkıntıya atmaktır. Bir başkasını üzme mutlaka kendisini üzmektir. Bir başkasının kalbini kırmak, yetmiş kere, yedi kere neyse Kâbe’yi yıkmaktan büyük günahdır. Böyle şeyi insan nasıl kabullenir bile bile. Bir yuva var. Yuvanın içinde akrep var. Git, elini sokuyorsun içine. Ve belli ki bu akrep seni sokacak. O halde harama uzanan eller, harama giden ayaklar, akrep yuvasına giren eller gibi olacak. Çok tehlikelidir. Yaklaşmak uygun değildir.

[Menkıbe]

Allahü teala Kur’an-ı kerimde mealen buyuruyor ki Eshab-ı kirama, Siz diyor müslüman olmadan evvel kabileler halinde idiniz, çok muhtelif kabileler, hergün harb ederdiniz, hergün birbirinizi öldürürdünüz. Savaşlar hiç durmazdı. Ama müslümanlık geldi, Allah bir, Muhammed hak geldi. Bu sefer öyle kardeş, öyle arkadaş oldunuz ki, birbirinizin uğruna canlarınızı feda eder hale geldiniz. Çünkü Cenab-ı Hak Kur’an-ı

kerimde buyuruyor ki Eshab-ı kiramı medhederken, (Ravanehum beynehum) geçiyor. Onlar Allah sevgisinde, onlar birbirlerine olan şefkat ve merhamette müstesna insanlar idi. (Ölürken bile arkadaşlarını düşünürlerdi) Eshab-ı kiramdan biri şehid düşerken bir bardak su istedi, ölüyor tabii. İnsan çok susar ölürken, herkes öyle. Onun için daima vefat ederken birisi ağzına suyu böyle, içecek hali yoksa bile pamukla verirler, dudakları ıslansın diye. Su diyor su. Orada bulunan birinin biraz suyu varmış, sesi duyunca koşa koşa gitmiş ona su vermek için. Tam verecek, biraz ilerde bulunan başka biri de aynı vaziyette, o da su deyince, bu suyu almak üzere olan, beni bırak de git arkadaşşıma ver dedi. O da onun yanına gitti. Tam ona verecek, öbür tarafda birisi daha, Allah rızası için bana su verecek yok mu diyor. Yav Allah rızası için beni bırak da git arkadaşşıma ver. Ona gidiyor fakat vefat ediyor, yetişemiyor. Bu sefer geri dönüyor, ikinciye geliyor, fakat bakıyor o da ölmüş, o da şehid. Allah Allah. Bari diyor birinciye gideyim, bakıyor o da şehid. Su gene elinde kalmış. Yani arkadaşşı su isterken, onun boğazından su geçmedi.

(Netice: İslam Alimlerinin sözlerinden çıkarılacak nice neticeler vardır. Bu konudaki nakilerden çıkarılabilecek bazı dersler şöyledir:

- Gerçek müslüman bir iyilik numunesi, ahlak timsalidir.
- Gerçek müslüman güler yüzlü, tatlı dilli olan elinden ve dilinden kimsenin zarar görmediği kişidir.
- Gerçek müslüman dinimize uygun hareket eder. Dinimize uyması sayesinde güzelleşir ve kıymetlenir. Dinimize uyulmayınca bu güzellikler ortaya çıkmaz.)